

Nogle af oplæggene ved Udenrigsudvalgets møde den 21. februar 1989

MELLEMFOLKELIGT SAMVIRKE

Danish Association for International Co-operation

København, den 21. februar 1989

Folketingets Udenrigsudvalg

Mellemfolkeligt Samvirkes oplæg til drøftelse af principperne for valg af nye samarbejdslande i u-landsbistanden (ved Udenrigsudvalgets møde 21. februar 1989)

Ved John Martinussen, professor, formand for MS

Udenrigsudvalget har bedt Mellemfolkeligt Samvirke (MS) om at bidrage til belysning af principperne for valg af samarbejdslande.

Det gør jeg gerne på organisationens vegne – og siger samtidig tak for denne mulighed for at indgå i en dialog.

De følgende overvejelser har i går været forelagt en halv snes private danske bistandsorganisationer på et møde. Der var under mødet bred tilslutning til synspunkterne. Men det skal for god ordens skyld understreges, at den nøjere udformning af synspunkterne er MS'.

Mellemfolkeligt Samvirkes egne principper

Udenrigsudvalget har anmodet om at få et indtryk af MS' egne principper for landevalg.

Jeg skal derfor til indledning gøre kortfattet rede for disse principper. Derefter vil jeg drøfte, hvorledes tilsvarende overvejelser kan overføres på den officielle bistandspolitik.

MS har igennem frivilligprogrammet et samarbejde med lande i Afrika, 2 i Latinamerika og 1 i Asien. Desuden har vi et samarbejde med afghanske flygtninge og flygtninge fra Sydafrika og Namibia.

Gennem det internationale udvekslingsprogram har MS et samarbejde med et noget større antal lande. Her skal dog alene frivilligprogrammet berøres. Det er det mest relevante for emnet.

I valg af samarbejdslande har MS taget udgangspunkt i frivilligprogrammets dobbelte målsætning, der er:

- a) at yde en konkret bistandsindsats til gavn for fattige og svage samfundsgrupper, og
- b) at udføre oplysningsarbejde i Danmark.

Lad mig tage det sidste først.

Ud fra oplysningsformålet har MS lagt vægt på en vis *spredning* på kontinenter, forskellige kulturkredse og forskellige samfundssystemer.

Det skal dog understreges, at vi har ønsket at fastholde det samlede antal samarbejdslande på et beskedent antal for at sikre kvaliteten i programmet. Overvejelserne har været stort set de samme som dem, DANIDA har fremført til støtte for landekonzentrationen.

Når der er lagt vægt på den omtalte spredning, er det fordi vi ser det som en opgave i sig selv at sikre en strøm af informationer til den danske befolkning gennem de frivillige. Der er